ΓΜ981

ΜΕ'ΛΗ Α'ΝΑΚΡΕΟΝΤΙΚΑ'

ΣΥΝΤΕΘΕ'ΝΤΑ

ΠΑΡΑ

Ι'ΩΑ'ΝΝΟΥ ΖΑΜΠΕΛΙ'ΟΥ

ΛΕΥΚΑΔΙ'ΟΥ.

Χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω·
Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.
Α'νακρ. ξδ'.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑ
ΕΝ ΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.
1817.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΑ.

Πρὸς αἰώνιον μνήμην τῆς εὐλαβείας, τὴν ὁποῖαν σοὶ φέρω, Ἀνακρέων Πάτερ, ἔξοχε ἥδιστε τῆς Ἑλλήνων Λύρης, σοὶ ἀποδίδω τὰ Λυρικά μου ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἡ παρὰ τῶν σῶν ἀθανάτων μελῶν θερμανθεῖσά μου ποτὲ φαντασία ἐφεῦρε κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν.

Ἐκ τȣ̃ ὕψȣς τȣ̃ Παρνασȣ̃, ὅπȣ μετὰ τῶν ἄλλων Ποιητῶν διατρίβεις τὰς Ἑλικωνιάδας ἐγκωμιάζων, συγκατάνευσαι δέομαι, στρέφων πρὸς αὐτὰ βλέμμα εὐμενὲς, καὶ αὔραν τινὰ κατευθύνων τȣ̃ θείȣ αἰθέρος, ὃν αὐτȣ̃ πνέεις, ὅπως, τοιȣτοτρόπως ἐνδυναμωθέντα, ἀξιωθῶσι τῆς παρὰ τȣ̃ ἡμῶν Γένȣς ὑποδοχῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἸΩΆΝΝΗΣ ΖΑΜΠΈΛΙΟΣ,

Λευκάδιος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ1.0001

ΠΡΟ'Σ ΤΟΥ'Σ Α'ΝΑΓΙΝΩ'ΣΚΟΝΤΑΣ.

Μεταξὺ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ποιήσεως, ἡ Λυρικὴ κατ᾽ ἐξοχὴν ὀνομάζεται Ποίησις, διότι πρέπει περισσότερον νὰ ἐνδυναμῶται μὲ τὸν Θεῖον τῆς Ποιήσεως Οἶστρον. Πρῶτον τὸ εἶδος τοῦτο ἤρχισε πάλαι νὰ θέλξῃ τὸ ἡμῶν Γένος, καὶ ἐκράχθη Λυρικὸν, ὅτι μὲ τὴν Λύραν κατ᾽ ἀρχὰς, καὶ ἔπειτα μὲ τὴν Κιθάραν, τὴν Φόρμιγγα, καὶ μὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐντατὰ Ὄργανα, ἡ Ποίησις αὕτη γλυκύτατα συνεφώνει. Ὁ Λῖνος καὶ ὁ Ὀρφεὺς, πρῶτοι, ἢ κἂν τῶν πρώτων Λυρικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐδόξαζον τοὺς Θεοὺς καὶ τοὺς Ἥρωας, καὶ ἐξήγειρ τῆς καρδίας τὰ πάθη μὲ γλυκυτάτας ᾠδὰς καὶ ὕμνους, τῶν ὁποίων μόλις μένει ἡ ἀσθενεστάτη μνήμη. Πολλοὶ ὕστερον ἐφημίσθησαν, ἐξ ὧν κατ᾽ ἐξοχὴν ὁ Ἀλκμᾶν, ὁ Ἀλκαῖος, ὁ Βακχυλίδης, ὁ Ἴβικος, ὁ Σιμωνίδης, ὁ Στησίχορος, ὁ Ἀνακρέων, καὶ ὁ Πίνδαρος. Ἐλύρισαν δὲ καὶ γυναῖκες, ἐξ ὧν περιβόητοι, ἡ Κόριννα, ἡ Τηλεσίλλα, ἡ Πραξίλλα, καὶ ἡ Σαπφώ.

Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ὀλίγα λείψανα σώζονται τῆς Ἑλλήνων Λύρας. Περὶ ὧν δυνάμεθα μὲ θεμέλιον νὰ ὁμιλήσωμεν, εἶναι τὸ Πινδαρικὸν, τὸ Σαπφικὸν, καὶ τὸ Ἀνακρεοντικὸν Λυρικόν. Τὸ πρῶτον ἔχει ὑψηλὴν καὶ δεινὴν τὴν Ποίησιν. τὸ δεύτερον μαλακὴν καὶ μελαγχολοῦσαν, τὸ τρίτον γλυκεῖαν καὶ παιγνιώδη. Ὁ Πίνδαρος πετᾷ εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ Παρνασοῦ, καὶ τοῦ Ἑλικῶνος, ἵνα ἐξυμνήσῃ τὸν Παιᾶνα τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου. Ἡ Σαπφὼ περιφέρεται σκυθρωπὴ εἰς τοὺς ναοὺς καὶ εἰς τὰ ἐρείπια, ἵνα κλαύσῃ παράπονα Ἔρωτος καὶ δόξης. Ὁ Ἀνακρέων πλανᾶται εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τοὺς Λειμῶνας, ᾄδων μὲ τοὺς Ἔρωτας, μὲ τὰς Χάριτας, μὲ τὰς Νύμφας, καὶ μὲ τὸν Βάκχον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εἰς τοιαύτην σπουδὴν ἐνησχολούμενος, ὅτε ἡ καθημερινὴ τριβὴ καὶ μελέτη, μ᾽ ἐκέντησε νὰ λυρίσω. Πολὺν καιρὸν ἐδαπάνησα ὥστε νὰ ἀποφασίσω ποίαν Γλῶσσαν καὶ Ποιητικὴν, ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶ. Ὡς πρὸς τὴν Γλῶσσαν, ἔκρινα, μήτε

νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἰδιωτικῶς χυδαίαν, μήτε ὡς τινὲς ἔγραψαν γλῶσσαν ἀκαταινόητον. Ἀλλὰ νὰ φυλάττω τὸ μεσαῖον τοῦτο, νὰ ἐννοῶμαι καὶ νὰ δανείζωμαι ἀπὸ ἐκείνην τῶν ἡμῶν Πατέρων. Ὡς πρὸς τὴν Ποιητικὴν, εὗρον καὶ δύσκολον, καὶ ἀνωφέλητον (τοὐλάχιστον κατὰ τὸ παρὸν) τὴν παλαιὰν μέθοδον τῶν ποδῶν. Ἡ νέα, ἥτις μεταχειρίζεται τὸ ὁμοιοκατάληκτον, τὸ μέτρον τῶν Συλλαβῶν, καὶ τὸν τόνον, δὲν μὲ πληροφορεῖ ὡς δουλικὸν, καὶ ἐφεύρεμα ξένον. Ἐμιμήθην κἂν τὸν μόνον ῥυθμὸν ἂν ὄχι ἄλλο, τοῦ Ἀνακρέοντος, ἤγουν ἔγραψα κατ' ἐκεῖνον τὸν ἦχον, τὸν ὁποῖον μοὶ ἀφίνουσιν εἰς τὸ ὠτίον τὰ ἀθανατάτου Ποιήματα. Εὗρον τὴν μέθοδον ἐπιτήδειον, καὶ φαίνεταί μοι, ὅτι αὐτὴν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν καλλιεργοῦντες τὴν Ποίησιν.

Τοιαύτην μου ὅμως γνώμην ὑποτάττω εἰς τοὺς πεπαιδευμένους τοῦ Γένους μου, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ μὲ συμβουλεύσωσιν, καὶ πέμπω πρὸς αὐτοὺς τὰ Ἀνακρεοντικά μου ταῦτα, ὄχι ζητῶν ἔπαινον, ἀλλ' ὡς δοκίμια τῆς μεθόδου ταύτης.

Φίλοι σπουδαῖοι, Ὁμογενεῖς, ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν δόξαν μὴ παραβλέψητε τὴν παράκλησιν. Ἔρρωσθε.

Πρώτη Μαΐου 1817 Ε. Π. Ἐκ Λευκάδος.

Ὁ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΙΚᾺ ἘΡΩΤΙΚᾺ

Α'.

ΦΆΝΤΑΣΜΑ.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
Ἥρωες. ἡ λύρη γὰρ
Μόνους Ἔρωτας ᾄδει.
Ἀνακρ. ά.

Κοιμώμενος μ' ἐφάνη
Ὁ παῖς τῆς Ἀφροδίτης,
Εἰς Ἔρημον σκιώδη.
Προσκεφαλίδα εἶχε
Τὴν θήκην μὲ τὰ βέλη,
Ἄντικρυ ἐκρέματο
Λύρα ἐλεφάντινος.
Ἐστόλιζον τὸν τόπον
Δένδρα, νηρὰ, κ᾽ κῆποι,
Ζέφυροι, κ᾽ πετεινά.

Ἐχόρευον αἱ Νύμφαι,
Αἱ χάριτες ἐλάλουν,
Αἱ μοῦσαι ἐτραγῴδουν.
Τὸν Πᾶνα ἠκολούθουν
Ὁ ὄχλος τῶν Σατύρων,
Οἱ Σειληνοὶ τὸν Βάκχον.
Φίλος ἐγὼ τῆς Λύρας
Ἐξ ὀνύχων ἁπαλῶν,
Πλησιάσας, ἔκρουσα.
Αὐτὸς δὲ μὲ τὴν κροῦσιν
Ἐξάφνω ἐξυπνήσας,
Λάλησαι φίλε, μ᾽ εἶπε,
Λάλει, κ᾽ ἐγὼ σ᾽ ἀνάπτω.
Καὶ μὲ βέλος πάραυτα
Μ᾽ ἔτρωσε κατάκαρδα.
Ἀποτότ᾽ εἰθουσιῶ.
Ἀποτότε Ἔρωτας,
Πάντοτε φαντάζομαι.
Ἀποτότ᾽ ἀκόρεστα,
Λύρας πάντοτε λαλῶ.

Β΄.

ΠΑΘΟΣ ΕΡΩΤΟΣ.

Θέλω, θέλω, φιλῆσαι·
Ἔπειθ᾽ Ἔρως φιλεῖν με.
Ἀνακρ. ιδ΄.

Πλῆκτρον ἔρωτος μὲ θέλγει,
Ἤ μὲ τήκει σκληρὰ νόσος;
Ἐὰν ἔρως, τὶ πικραίνει;
Ἐὰν νόσος, τὶ γλυκαίνει;
Τὶ ὁ νοῦς μ᾽ ἀνησυχάζει;
Τὶ τὸ στῆθος μου σπαράττει;
Πῶς κυττάζω μ᾽ ἀηδίαν
Τ᾽ ἄνθη τὰ νηρὰ, τὰ δάση;
Ἄ γνωρίζω, σὺ ὦ Φίλη,
Σύμε κράζεις, σὲ γυρεύω.
Καὶ ἂν οὗτος δὲν εἶν᾽ Ἔρως,
Τὶ λοιπὸν εἶναι ὁ Ἔρως;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ΄.

ΕἸΚΩ͂Ν ΦΙ͂ΛΗΣ.

> Γράφε Ζωγράφων ἄριστε,
> Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
>
> Ἀνακρ. κή.

Ἄγε φίλτατε ζωγράφε,
  Ἐλθὲ γράψαι μȣ τὴν Φίλην.
  Γράψαι ἐν πρώτοις μαύρην
  Τῆς κεφαλῆς τὴν κόμην,
  Λιπαρὰν καὶ πνέȣσαν.
  Θέσαι την ἠμελημένην,
  Ὅμως βλέπε νὰ κινῆται
  Ἀπὸ ζέφυρον δροσώδη.
  Γράψαι πρόσωπον στρογγύλον,
  Γράψαι μέτωπον πλατὺ,
  Ἱλαρὸν καὶ χαροπόν.
  Τὰς ὀφρῦς ὡς λαμπρὰν Ἶριν,
  Μέτρια κεχωρισμένας.
  Κ' εἰς τὸ μέσον εὔμορφα
  Τὴν εὐδίαν θρόνισαι.

Μελανὰ τὰ ὄμματα,
Γαληναίαν κατοικίαν
Τῶν πολυπλανῶν ἐρώτων.
Γλαφυρὰ τὰ βλέφαρα.
Τὸ βλέμμα, δὲ πῶς γράφεις;
Εἰς τὰς ἔρεις θυμωμένον,
Εἰς τȣ̀ς Ἔρωτας γελοῖον,
Πάντα δὲ γοργὸν ϗ πλάνον.
Πότε σῶφρον ὡς Ἀθήνη,
Πότ' ἀκόλαστον ὡς Κύπρις.
,, Κρίνȣς ἕνωσαι ϗ ῥόδα,
,, Ἔκαμας τὰ χρώματα
,, Τȣ̃ ἀγγελικȣ̃ προσώπȣ.
Στόμα δ' ἀφ' ȣ̃ πέτανται
Λόγοι καὶ φιλήματα,
Γράψαι μικρὸν δροσῶδες.
Χείλη κοραλλόχροα,
Μαργαρίτας τȣ̀ς ὀδόντας,
Ἀλαβάστρινον λαιμόν.
Πλατὺ στῆθος μάρμαρον,
Πλέȣσιον ϗ χωριστὸν,
Ἔχον φύλακα ἐν μέσῳ
Τὴν ῥοδόχροον αἰδῶ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Βραχίονας ὡς γάλα,
Μικρȣ̀ς πόδας ταχινȣ̀ς,
Τορνευτὸν ἀνάστημα.
Τὰ δὲ λοιπὰ πῶς γράφεις,
Ὅσα σκεπάζ᾽ ὁ πέπλος;
Ἄ, ζωγράφε πρόσεχε·
Γράψαι τον ἰδὲ μὲ τέχνην
Διαφαίνοντα τοσȣ̃τον,
Ὥστε ἕλκων ἀκολάστως
Πρὸς τὰ κρύφια τὸν νȣ̃ν,
Τὴν αἰδῶ ȣ̓δόλως βλάπτει.
Φθάνει. Τώρ᾽ ἀδιαφόρως
Ἂν προσθῇς τὴν Αἰγίδα,
Τὴν δεικνύεις Ἀθηνᾶν.
Ἂν τὴν φαρέτραν, Δήμητραν.
Κύπριν δὲ, ἂν τὸν κεστόν.

Δ'.

ΕʼΞΗΓΗΣΙΣ ΕʼΡΩΤΙΚΗ.

Γυναιξὶν, ȣ̓κ ἔτ᾽ εἶχεν.
Τί ȣ̃ν δίδωσι; κάλλος,
Ἀνακρ. β'.

Φίλη μȣ, τὶ σπȣδάζεις,
Ἀνάμενε, μὴ φεύγῃς·
Μέλλω νὰ σ᾽ ὁμιλήσω.
Βλέπεις τὴν ἀηδόνα,
Πῶς μακρόθεν λαλȣ̃σα.
Κράζει τὴν σύντροφόν της;
Βλέπεις τὰς περιστερὰς,
Πῶς πέτανται σὺν δύω,
Καὶ συχνὰ καθήμεναι
Γλυκὰ γλυκὰ φιλȣ̃νται;
Βλέπεις τὸ ῥυάκιον,
Πῶς πρᾴως τριγυρίζον,
Ἐκδρομεῖ ἐπίτηδες,
Καὶ παίζει μὲ τὴν χλόην;
Βλέπεις ὅλα τὰ φυτὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πῶς σιμὰ φυτρώνουσιν;
Ὁ ζηλότυπος κισσὸς
Τὴν ῥίζαν σφιγκτοπλέκει,
Ἡ πιστὴ ἀγράμπελος
Ἁπλόνετ' εἰς τὰς βάτους.
Τ' ἄνθη σμίγουσι τ' ἄνθη·
Σὺ δὲ σκληρὰ, δὲν πάσχεις,
Μοναχὴ διάγουσα;
Φίλη, τί ἐρυθριᾷς;
Ἀνάμενε μὴ φεύγῃς.
Τὸ κάλλος σου, ὦ φίλη,
Τὸ κάλλος σου . . μὲ θέλγει.
Φίλη . . σ' ἀγαπῶ θερμῶς.
Παρακαλῶ, τὸ φίλτρον,
Μὴ μὲ ὀργὴν διώξῃς.
Ἐρυθριᾷς γελῶσα;
Λοιπὸν τὸ φίλτρον στέργεις.
Λέγε δὲ, σὺ μ' ἀγαπᾷς;
Ἄν ἐξυγήθης Φίλη·
Ἡ σιωπὴ μὲ φθάνει.

Ε'.

ΟΡΚΟΣ.

Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης·
Ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.
Ἀνακρ. ιϛ'.

Ἂν δὲν προσποιῆσαι Φίλη,
Στρέξαι νὰ ὁρκοδεθῶμεν,
Ν' ἀγαπώμεθ' ἀμοιβαίως,
Ὥστ' ὁ πλάνος βίος τρέχει.
Ἔσω ἱερὸν τὸ ἄντρον,
Τῶν Νηρήδων κατοικία,
Ὁ δὲ Ἔρως ὁ τοξότης
Ἔσω ἔκδικος τῶν ὅρκων.
Θὲς τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Δίσκον,
Ὅπου θήματα κρεμῶσιν
Οἱ πιστοὶ Ἐρωτολάτραι,
Καὶ ἐκφώνησαι μεγάλα.
Σοὶ Ὁρκίζομεν ὦ Ἔρως,
Ν' ἀγαπώμεθα μὲ πίστιν,
Νὰ συζῶμεν, ὥστε ζῶμεν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο῎τ᾽ ὁ ἥλιος προβαίνῃ
Ε᾿νταμῶς νὰ μᾶς εὑρίσκῃ,
Κ᾽ ἐνταμῶς ὁπόταν δύνῃ.
Ο῞στις παραβῇ τὸν ὅρκον,
Α᾿πὸ σὲ νὰ τυραννῆται.
Α῎γευστος τῶν ἡδονῶν σου,
Σφάγιον δὲ τῆς φλογός σου,
Ν᾽ ἀγαπᾷ θερμῶς ὁ τάλας,
Α᾿λλ᾽ οὐδόλως ν᾽ ἀγαπᾶται.

Ζ΄.

ΖΗΛΟΤΥΠΙ΄Α.

Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
Α᾿ποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Α᾿νακρ. μς΄.

Φίλη, τί με τυραννεῖς,
Κρυφὰ περιποιοῦσα
Θύρσιν τὸν ἐπίβουλον;
Τί εὐθὺς μελαγχολεῖς
Ο῾πόταν μακρύνηται,
Κ᾽ ἐξάφνω γαληνίζεις
Ο῾πόταν ἐπιστρέφῃ;
Τί λαθραίως θηρεύεις
Τὸ δολερόντου βλέμμα;
Ποῦ ψεύστρια, ἡ πίστις,
Οἱ λόγοι, τὰ δάκρυα;
Τὸ χθεσινὸν φίλημα
Τοσοῦτον φαρμακώνεις;
Α᾿στόχησας τὸν ὅρκον,
Ο῎τε εἰς τὸ σπήλαιον,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τȣ̃ ἔρωτος παρόντος,
Ἐνταμῶς ὡρκίσαμεν;
Ἡ τρομερὰ Ζηλεία
Τὰ σπλάγχναμȣ σπαράττει.
Α῎ σκληρά, παραφρονῶ.
Σὺ ἔρως ἀθάνατε,
Παίδευσαι τὴν ἄπιςον.
Ἐκδικητὴς σὺ γίνȣ.
Α῎, ὄχι πρᾷε Ἔρως.
Εἰς θήκην θὲς τὰ βέλη
Μή . . . τὴν ἀγαπῶ θερμῶς.

Η΄.

ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ.

Μετὰ Παρθένων ἀθύρειν,
Φιλέω μάλιστα πάντων.
Ἀνακρ. μβ΄.

Ὅταν κȣρασθεὶς ὁ Φοῖβος,
Τὸ φωσφόρον λύσας ἅρμα,
Μὲ τὴν Θέτιν νυκτερεύῃ
Καὶ προβαίνȣσα θηρεύῃ
Ἡ Σελήνη τὸν πιςόν της,
Καὶ σκεδάζῃ γλυκὺς ὕπνος
Τὰς μερίμνας τῶν ἀνθρώπων,
Καὶ φωλεύωσι τὰ ζῶα,
Καὶ σιγάζῃ πᾶν τὸ δάσος,
Τότε, τότε μ᾽ ἀναμένει
Ἡ ῥοδόχροός μȣ Φίλη,
Εἰς δασὺ κρυμμένον ἄντρον.
Τὸ περιπλανῶδες ῥεῖθρον,
Ἀπεκεῖθεν καταῤῥέει
Τὰ κρυςάλινα νηράτȣ.
Μετὰ μάχην ἀμοιβαίαν
Θερμοτάτων φιλημάτων,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Καθεζόμεθ' εἰς τὴν χλόην,
Ὡς κισσὸς ἠγκαλισμένοι·
Καὶ σκοποῦντες ἕνα ἕνα
Τῶν φωτοβολούντων ἄστρων,
Οὕτω λέγομεν φιλοῦντες·
Καὶ σὺ Κύπρις ἠγκαλίσθης
Ἄδωνιν τὸν ἐραστήν σου·
Καὶ σὺ Ἄρτεμις ἐγένου
Ἐνδυμίωνος Εὐνέτις·
Καὶ σὺ Ἄρκτος συνοδεύεις
Μὲ τὸν φωτινὸν Βοώτην.
Ὅλα λάμπετε ὦ ἄστρα,
Ἀλλὰ ὅλα ἀγαπᾶσθε
Ἐρασταὶ ἢ ἐρωμέναι.
Ἔπειτα γεγυμνωμένοι,
Κολυμβῶντες εἰς τὸ ῥεῖθρον,
Κλίνην θέττομεν τὴν κόγχην
Φωτοδότας τοὺς ἀστέρας,
Κατάσκοπον τὸν Ἔρωτα.
Ἂ σιγῶ. Σὺ Ἔρως μόνος,
Σὺ κατάσκοπε γινώσκεις
Τ' ἀγκαλίσματα τοὺς λόγους,
Τὴν μουσικὴν ἀπόλαυσιν.

Θ΄.

ΠΛΕΞΙΔΕΣ.

Τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Ἀνακρ. κή.

Ἐν ᾧ Φίλημου κτενίζεις
Τὰς ὡραίας σου πλεξίδας,
Τάχα βλέπεις πῶς ὁ Ἔρως,
Σὲ κατάχρεως δουλεύει,
Καὶ ἐμὲ πῶς μηχανᾶται;
Ἔχει ὄχλον ὑποδούλων,
Ὑπουργῶν τῆς μηχανῆς του.
Θέττει μικροὺς Ἐρωτιδεῖς,
Ἀδελφοὺς ὁμομητρίους,
Θέττει χάριτας καὶ Νύμφας.
Τὶς φιλοτιμεῖται φέρων
Τὴν χρυσίνην κτενοθήκην,
Τὶς ἀλάβαστρα μὲ μύρα,
Ἄλλος πέταται σταλάζων
Εἰς τοὺς Ἕλικας τὸ μύρον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὶς πτερόπους ἀνεμίζων
Τὸ χρυσόπεπλον τοῦ κόλπου,
Τὰ κρυπτὰ ἀνακαλύπτει
Ἄλλος χαροπαίγμων σαίνει
Τοῦ λαιμοῦ τὸν χιτωνίσκον.
Αἱ μὲν Ναπαῖαι πλέκουσι
Τὰς ἀγγελικὰς πλεξίδας.
Ἄλλη φέρει τὰς ἐσθῆτας,
Αἱ Κρηνιάδες τὸ νηρὸν,
Τ᾽ ἄνθη αἱ Λειμωνιάδες,
Αἱ χάριτες τὸ κάτοπτρον,
Σιγαλαὶ πνοαὶ ζεφύρου,
Κυματίζουσι τὰς τρίχας.
Ὁ Ἥλιος λαμπρύνεται,
Αἱ τερπναὶ σκιαὶ δροσοῦνται,
Τὰ πτηνά σοὶ κελαδοῦσι,
Τὸ ῥεῖθρον ἕρπει μορμυρόν.
Ἀλλ᾽ ἐν ᾧ σὲ καλλωπίζει,
Ἐμὲ ἐπιβουλεύεται.
Ἄοι, κύτταξαι ὦ Φίλη,
Κύτταξαι τί βρόχους πλέκει,
Μὲ τὰς τρίχας σου τὰς μαύρας.

Ι΄.

ὊΜΜΑΤΑ.

Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
Ἀπ᾽ ὀμμάτων βαλών με.
Ἀνακρ. ιϛ΄.

Ὄμματα καρδιοβόλα,
Ἂν ἐβλέπετε ὀλίγον
Πῶς ὁ Ἔρως μὲ παιδεύει
Εἰς τὰς κόρας σας κρυμμένος,
Ἴσως πρᾶα μ᾽ ἐλυπεῖσθε.
Ἐνθρονίζετ᾽ ὡπλισμένος,
Πότε θέλγων θυμωμένος,
Πότε φοβῶν χαροποιός·
Πότε λυπημένος χαίρει,
Πότε γελῶν μελαγχολεῖ.
Τώρα θάῤῥος ὑποφαίνει,
Τώρα χύν᾽ ἀπελπισίαν.
Πότε εὔχαρις συμπαίζει,
Πότε ἄκομψος μ᾽ ἀρνεῖται.
Κάμνων δ᾽ ἔξω πάντα πλήττει,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πάντα καίει ϗ φλογίζει.
Α'ν ποτὲ δὲν μ' εὐσπλαγχνίσθη·
Φίλη, σὺ μεσολαβȣ͂σα,
Η'ν αὐτὸν εὔσπλαγχνον κάμνε,
Η'ν μ' αὐτὸν ἄσπλαγχνος γίνȣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑ'.

ΣΤΟ'ΜΑ.

Τὸ δὲ χεῖλος ȣ̓κ ἔτ' οἶδα,
Τίνι με τρόπῳ ποιήσεις.
Α'νακρ. κθ'.

Στόμα ἔμπλεον χαρίτων,
Πόσον πόσον μ' ἀνακράζεις.
Πόσον αἱ τερπναὶ φωναί σȣ,
Πέτανται ἀνακινȣ͂σαι
Τὴν κεκοιμημένην λύραν.
Οὕτω Ζέφυρος ἡδύπνȣς,
Περιπνέων ἀναθάλλει
Τὰ μεμαραμμένα ἄνθη·
Α'πὸ σὲ ὁ γλυκὺς Γέλως
Ι'πταται, ἀνοίγων χείλη
Ε'ρυθρότερα κοράλλȣ,
Καὶ ὡς ἶρις μειδιῶσα
Τὴν γαλήνην προπομπεύει.
Α'πὸ σὲ ςάζȣσι λόγοι,

Γλυκύτεροι τοῦ μέλιτος,
Δροσερώτεροι τοῦ ῥείθρου.
Ἄδεις; τὰ πτηνὰ σιγῶσι,
Τὸ δάσος ὅλον χαίρεται,
Καὶ χαμαιγελᾷ ζηλεύων
Ὁ χορὸς τῶν Πιερίδων.
Τὸ σὸν φίλημα δ᾽ ὦ στόμα,
Ἂν τὸ φίλημα, ματαίως
Προσπαθῶ νὰ παραστήσω.
Θεῖον φίλημα... τὶ λέγω;
Μήτ᾽ αὐτὸ τῆς Ἀφροδίτης,
Μὲ τὸ φίλημάσ᾽ ἁρμόζει.

ΙΒʹ.

ΣΤΗΘΟΣ.

Ῥοδέων δ᾽ ὕπερθε μαζῶν,
Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
Μέγα κῶμα πρῶτα τέμνει.

Ἀνακρ. μθʹ.

Ἄφες ἄφες νὰ φιλήσω
Τὸ ἀμάλακτόν σου στῆθος.
Ἄφες ἄφες νὰ φιλήσω,
Νὰ φιλήσω νὰ χορτάσω.
Τὶ τὸ κρύπτεις μὲ τὸ πέπλον;
Καὶ τὸ πέπλον διαφαίνει.
Ἡ Αἰδὼς ἐκεῖ φωλεύει
Ἀλλ᾽ ὁ Ἔρως ὁ αὐθάδης
Ὑποκρύφιος τρυπώνει.
Καὶ ἂν αὐτὴ μὲ ἐλέγχει,
Οὗτος πάλιν μὲ θαῤῥύνει.
Ὧδε στῆθος ὁμοιάζον
Τὴν ἀμόλυντον χιόνα.
Πῶς ἐξέχουσι μὲ κόμπον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄωρα βυζὰ στρογγύλα,
Μῆλα τρυφερὰ τῆς Ἥβης.
Πῶς αἱ ῥῶγες ὁμοιοῦσαι
Τὰ πομπάκια τῶν ῥόδων,
Κοκκινίζουσ᾿ εἰς τὸ μέσον.
Πῶς κοιλαίνων ἐξαπλοῦται
Μεταμάζιον δροσῶδες
Ὡς λιβάδιον μὲ κρίνους
Ἀναμέσον βουνιδίων.
Ἐκεῖ Ἔρωτες πλανῶνται,
Ἐκεῖ χάριτες σκιρτῶσι.
Ἂν ὁ Ζεὺς ὡς Κύκνος πάλιν,
Ἔβλεπε τοιοῦτον στῆθος,
Ἄ ἐκεῖνο ἐλησμόνει
Τῆς ὡραιοστήθου Λήδας,
Κ᾿ ἔκθαμβος περιεπέτα
Εἰς τὸ στῆθός σου ἐπάνω.
Λοιπὸν ἄφες νὰ φιλήσω,
Νὰ φιλήσω νὰ χορτάσω.

ΙΓ΄.

ΕΡΩΤΙΚΟΝ Η ΚΩΜΟΣ.

Ὁ δ᾿ Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
Κῶμον μέτεισι χαίρων.
Ἀνακρ. ς΄.

Τάχ᾿ ἀκούεις τὴν φωνήν μου
Πῶς ἐλλείπουσα σὲ κράζει;
Τάχ᾿ ἀκούεις τὴν Κιθάραν
Συμφωνοῦσαν πῶς ἐξέλκει
Τῆς καρδίας μου τὸν πόθον;
Πρόβαινε λοιπὸν ψυχή μου,
Πρόβαιν᾿ εὐχαρίστησαί με.
Δὲν ζητῶ, μὰ τὴν Παφίην,
Πείρας ἔντευξιν δολίαν.
Ζητῶ μόνον νὰ προβάλῃς.
Μόνον νὰ φανῇς, ν᾿ ἀκούσῃς,
Ὅτι σ᾿ ἀγαπῶ μὲ πίστιν,
Ὅτι φθείρομαι τελείως.
Φίλε Ζέφυρε πτερόπους,
Ὅστις πέτασαι τριγύρου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πέτα πέτα κατευθύνων
Τὴν ᾠδήν μου πρὸς τὴν φίλην.
Ἂν χαρίεις θέλῃς ἔτι
Δι᾽ ἐμὲ νὰ μεσιτεύσῃς,
Λέγε· Φίλη, τί βραδύνεις;
Δράμ᾽ εὐθύς· ἀνυπομόνως,
Ὁ σὸς Δάφνις σ᾽ ἀναμένει.

ΙΔ΄.

Ἔ Α Ρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν.
Ἴδε πῶς Νῆσσα κολυμβᾷ.
Ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.

Ἀνακρ. λζ.

Ἡ Χελιδὼν ἐφάνη,
Ἦλθε τὸ καλὸν Ἔαρ,
Ἀνθηφορεῖ τὸ δάσος.
Ὁ πλημμύρης χείμαῤῥος
Ἔγινε ῥυάκιον,
Καὶ μορμυρεῖ τριγύρου·
Ὧδε χλόη εὐθαλεῖ,
Ἐκεῖ κρίνοι φύουσι.
Ῥόδα, ἴα, νάρκισσοι,
Στολὴ τῶν Κορασίων,
Βρώματα τῶν μελισσῶν,
Ἡ γῆ βρύει, τρέφει δὲ
Ῥεῖθρον τὸ καλίῤῥοον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἡ Ζεφύριος αὖρα
Κυματίζει τὸ ῥεῦμα.
Περιτρέχ᾽ ἡ Ἀηδὼν
Εἰς τὴν φίλην ἔρημον,
Θρηνοῦσα τὴν φθοράν της.
Τὴν συμπονεῖ τὸ πλῆθος
Τῶν πτηνῶν κελαδόντων.
Πηδᾷ δὲ καὶ χορεύει
Εἰς τοὺς τερπνοὺς λειμῶνας
Χορὸς πολὺς Ἐρώτων,
Ἔρωτα παμπνεόντων·
Ὅθεν φυτὰ καὶ ζῶα,
Ὅλα θερμῶς φιλοῦνται.
Μόνη σὺ δ᾽ ἀτακτοῦσα
Ὦ βαθύκολπος φίλη,
Φεύγεις με τὸν φιλοῦντα.

ΙΕ΄.

ΘΕΡΟΣ.

Παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
Καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον.
Ἀνακρ. κβ΄.

Φίλη κόρη, τί μοχθεῖς;
Κατὰ καῦσιν Ἡλίου,
Τί τὸ κάλλος σου φθείρεις
Μοναχὴ θερίζουσα;
Δὲν μιμεῖσαι τὰ πτηνὰ,
Φωλεύοντα σὺν δύω
Εἰς τοὺς σκιώδεις κλάδους;
Ἄφησαι τὸ δρέπανον
Κ᾽ ἔρχου νὰ ἀναπαυθῇς
Εἰς τὴν σκιὰν τῆς Δάφνης.
Κύτταξαι τὸν Τέττιγα
Πῶς γλυκύτατα φωνεῖ.
Πῶς κοπιάζ᾽ ὁ Μύρμηξ,
Πῶς ἡ Μέλισσα βομβεῖ,
Πῶς ὁ Ζέφυρος σείει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων,
Δροσοβολῶν τὸ δάσος.
Αὐτὰ δὲ Φίλη Κόρη
Δὲν μὲ χαίρουσι τόσον,
Ὅσον τώρα μὲ θέλγει
Τὸ σὸν νόσιμον κάλλος.

ΙϚʹ.

ὈΠΩΡΗ.

Κατὰ φύλλον, κατὰ κ
Καθελὼν ἤνθισε καρπός.
Ἀνακρ. λζ.

, φαιδρὸν περίβολον
Πλανωμένην θεωρῶ
Τὴν Φίλην λευκοφόρον,
Μετὰ χορου̃ παρθένων.
Ἔρως ἐχθρὸς πολέμου,
Ἔρως τόλμαν μ' ἐμπνέει.
Ἐραστὴς ου̃ν τολμηρὸς,
Ἐμβαίνω. Τὶ δὲ βλέπω;
Ὁ τόπος παριστάνει
Τὴν τερπνοτάτην Θέαν
Τῶν Ἑσπερίδων Κήπων.
Τὴν Κύπριδα ἡ φίλη
Εἰς ὅλα ὁμοιάζει,
Χορεύουσα ἐντέχνως.
Αἱ Χάριτες λαλου̃σι,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αἱ Νύμφαι συμφωνοῦσι,
Τὰ πτηνὰ κελαδοῦσι,
Ἔρως βλέπει καὶ γελᾷ·
Σειραὶ ποικίλων δένδρων
Κυκλοφοροῦσι γύρου.
Ὧδε κοκκινίζουσι
Τὰ καλὰ Ῥοδάκινα,
Τὰ Ῥοΐδα, τὰ Μῆλα.
Πρασινίζουσιν ἐκεῖ
Τὰ μελίῤῥοα Σῦκα.
Μακροὶ κλόνοι σταφυλῆς,
Κρεμάμενοι κυρτοῦσι
Τὸν Πλάτανον, τὴν Δάφνην.
Ἕρπει πρᾶα ὁ κισσὸς
Χέων χλωροὺς πλοκάμους.
Γίνομ᾽ εἷς τῶν χορευτῶν.
Κόλπους τε καὶ κεφαλὴν
Περικεκισσωμένος,
Μὲ τὴν φίλην χορεύσας.
Συνῇδον· Χαῖρε Ἔρως.
Χαῖρ᾽ Ὀπώρη ἄφθονος
Καρπῶν, τρύγου, καὶ χαρᾶς

ΙΖ΄.

ΧΕΙΜΩΝ.

Ὁ δ᾽ ἐπεὶ κρύος μεθῆκε
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, ἐς τί μοι νῦν
Βλάπτεται βραχεῖσα νευρή.
Ἀνακρ. γ΄.

Ἄνθη ποικιλόχροα,
Χλώη, χόρτα, πετεινὰ,
Ποῦ εἴσθε, ποῦ οἰκεῖτε;
Ποῦ ὦ Τέττιξ μουσικὲ;
Ποῦ ὦ Ζέφυρε τερπνὲ;
Ποῦ σὺ ῥεῖθρον μορμυρὸν;
Ποῦ αἱ σκιαὶ δροσώδεις;
Ποῦ οἱ καρποὶ, ὁ τρύγος;
Ὅλα ἠφανίσθησαν,
Τὸ Δάσος ἠρημώθη,
Τὰ δένδρ᾽ ἔμειναν γυμνά.
Ἐκ τῶν κόλπων τοῦ βουνοῦ
Ὁ χείμαῤῥος ἐκβαίνει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Προδρομεὺς τοῦ χειμῶνος,
Ἐκχειλῶν τὸν ῥύακα,
Τοὺς λειμῶνας πλημμυρῶν.
Βοᾷ μὲν καταπίπτων
Ὡς ἀγρία θάλασσα.
Κυματίζων δὲ σύρει
Λίθους, κλόνους, καὶ ῥίζας.
Κρύπτοντ' εἰς τὰς φωλεὰς
Τὰ εὐκέλαδα πτηνὰ,
Μόλις κικκίζει πέρα
Τὸ ἀσελγὲς στρουθίον.
Ἀπεκρύβ' ὁ Ἥλιος
Εἰς τὰ βάθη τῶν δυσμῶν,
Ἀκροβολῶν σπανίως
Τῶν βουνῶν τὰς κορυφάς.
Νέφος πυκνὸν ζοφῶδες
Σκεπάζει τ' ἀκροόρη.
Πεδιάδας καὶ βουνὰ,
Ὅλα 'σκέπασ' ἡ χιὼν,
Λευκοφορεῖ ἡ φύσις.
Τοῦ Βορρᾶ τὸ φύσημα
Κατακλονεῖ τὴν Δάφνην,
Τὴν δρῦν, καὶ τὴν ἐλάτην.

Εἰς τοσοῦτον θέαμα,
Φίλη, μὴ πικραίνεσαι.
Μικρὰ πτωχὴ καλύβη,
Λιτὸν βρῶμα καὶ ποτὸν,
Λύρη καὶ φιλήματα,
Ἀναπληροῖ τὸ Δάσος,
Τὸ Ῥεῖθρον, καὶ τὴν χλόην,
Ἕως τῆς καλῆς ὥρας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΗ΄.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.

> Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
> Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες,
> Πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
> Ἀνακρ. ε΄.

Φίλη μου, τί κοιμᾶσαι;
Τί τοσοῦτον βαθέως;
Ὁ ὕπνος σὲ γλυκαίνει;
Ἀνάστα· σὲ προσμένει,
Ἡ πρώτη τοῦ Μαΐου.
Ἀγράμπελον 'ζωσμένοι,
Πρόφθασαι νὰ πλέξωμεν
Εὐώδεις Στεφανίσκους
Ἴων, Ῥόδων, καὶ Δάφνης.
Ἄκουσαι τὰ πετεινὰ
Πῶς φαιδρῶς ἀγάλλονται,
Πῶς γύρου συμπετῶντα
Κελαδοῦσι χορηδόν.
Ἴδε πῶς δροσοβολεῖ
Ἡ Ῥοδόπηχυς Ἠώς,
Πῶς φαίνετ' ὅτι βρέχει.
Ἴδε πῶς ὁ Ζέφυρος

Περιπνέων σιγαλὰ,
Σείη τ' ἄνθη τὰ χόρτα.
Πῶς ὅμιλος Ἐρώτων
Σκιρτᾷ μὲ τὰς χάριτας,
Ὁ δὲ Βάκχος αὐλῳδεῖ.
Κατέρχοντ' ἐκ τοῦ ὄρους
Αἱ Ὀρειάδες Νύμφαι.
Αἱ Νηρῇδες πλύνονται
Εἰς τὰς κόγχας τῶν πηγῶν.
Ὁ Πᾶν μὲ τοὺς Σατύρους
Θηρεύει τὰς δρυάδας.
Ἴδε χοροὺς Ποιμένων,
Μετὰ καλῶν Παρθένων.
Ὦδ' ὄργανα λαλοῦσιν,
Ἐκεῖ κόσμος θορυβεῖ.
Εὐωδιάζ' ἡ φύσις,
Ἀντιλαλεῖ τὸ Δάσος.
Λοιπὸν τρέξαι Φίλη μου.
Ἀγράμπελον 'ζωσμένοι,
Πρόφθασαι νὰ πλέξωμεν
Εὐώδεις Στεφανίσκους.
Νὰ ψάλλωμεν τὸν ὕμνον
Τῆς πρώτης τοῦ Μαΐου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΘ΄.

Χ Ε Λ Ι Δ Ω' Ν.

Σὺ μὲν, φίλη Χελιδὼν,
Ἐτησίη μολȣ̃σα
Θέρει πλέκεις καλιὴν.

Ἀνακρ. λγ΄.

Χελιδὼν εὐκέλαδος,
„ Πόθεν πόθεν πέτασαι; „
Πόθεν τόσον δρομαία,
Ὡς αὖρα τȣ̃ Ζεφύρȣ;
Μήπως σ᾽ ἔϛειλ᾽ ἡ Φίλη;
Μήπως φέρεις φίλημα;
Λέγε μ᾽ αγαπᾳ̃ πιϛῶς;
Ἢ ἐν κόλποις φωλεύει
Δολοπλόκον Ἔρωτα;
Χελ: Λάβε, λάβε φίλημα.
Θάῤῥει, σ᾽ ἀγαπᾳ̃ πιϛῶς.
Τȣ̃τό μȣ τὸ μήνυμα,
Τὶ δηλοῖ, παρ᾽ Ἔρωτα,
Πίϛιν ϗ παράπονα.

Ἄ᾽ ἑταίρη Χελιδὼν,
Πάλιν ἴσα γύρισαι,
Μ᾽ ἰδικόν μȣ φίλημα.
Ὅταν δὲ τὴν ἀσπασθῇς,
Λάλει, λάλει καθαρῶς
Τὰς πικρές μȣ ϛεναγμές.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κ'.

ΑΗΔΩΝ.

Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
Ἁπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε·
Σὺ γὰρ οὐδύνῃ φιλῆσαι.

Ἀνακρ. ζ'.

Ερημαία Φιλομήλη,
Ἥτις πέτασ' ἀνησύχως
Κατὰ θάμνους, κατὰ δένδρα,
Τερπνὰ ἄσματα λαλοῦσα,
Τάχα κράζεις τὸν πιστόν σου,
Ἢ θρηνεῖς τὴν πάλαι πλάνην;
Θάῤῥει θάῤῥει· μ' ἔχεις πάλιν
Νυκτερεύοντα ἑταῖρον.
Κ' ἐγὼ κείμενος ἀντίκρυ
Τὰ ὑπέμειν' ἀσοχήσας,
Τὰ παρόντ' ἀνακυλίω.
Σὺ τοὐλάχιστον ἐρῶσα,
Τὸν πιστόν σ' ἀπολαμβάνεις.
Ἐγὼ δ' ἄελπις, στενάζω.

Ἂν ἑταίρη Φιλομήλη,
Ἂν τυχὸν περῶσαν ὧδε
Τὴν σκληράν μου ἀπαντήσῃς,
Λέγε, 'κεῖ ἀπηλπισμένος
Ἔπιπτεν ὁ Ἐραστής σου.
Λάβε μάρτυρα τὴν αὔραν,
Σώζουσαν τοὺς στεναγμούς του,
Τὸ δακρυῤῥοῶδες ῥεῖθρον,
Τὴν μεμαραμμένην χλόην,
Καὶ τὸ δένδρον, ὅπερ φέρει
'Χαραγμένον τ' ὄνομά σου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΑ΄.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ.

Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ.
Ἀνακρ. Ι΄.

Πόσον ἔκθαμβος ζηλεύω
Ἄχολοι Περιστεραί μου,
Τὴν ἀτάραχον ζωήν σας.
Ἀνὰ δύω τρώγετε,
Κατὰ δένδρα, κατὰ χλόην.
Ἀνὰ δύω πίνετε,
Εἰς τὸ κρυσταλλῶδες ῥεῖθρον.
Ἀνὰ ζεῦγος κάθησθε,
Ἀμείβουσαι φιλήματα
Εἰς τοὺς σκιεροὺς κλαδίσκους.
Τὰ μικρά σας καὶ αἱ δύω
Πέτασθε περιποιοῦσαι,
Φωλεύουσαι κατόπιν
Ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην,

Κοιμᾶσθε ἀνὰ δύω.
Οὕτως εὐφημίζεσθε
Τύποι τῆς πιστότητος.
Οὕτως ἄκακος ὁ Ἔρως
Μὲ Περιστερὰς συμπαίζει.
Οὕτως ἡ Κυθήρεια
Τὸ Ἅρμα της συζεύγει
Μὲ Λευκὰς Περιστερὰς.
Ὁ δὲ Γέρων Ἀνακρέων
Οὕτως ἐγευμάτιζε
„ Μ' ἐρασμίην Πέλειαν. „
Κ' ἐγὼ, κ' ἐγὼ 'πεθύμουν
Τοιαύτην εὐτυχίαν.
Κ' ἐγὼ φιλῶ τὰ Δάση.
Σεῖς μὲν μ' ἀνακαλεῖτε,
Ἡ Φίλη δὲ μὲ φεύγει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΒ΄.

ἈΛΕΚΤΩΡ.

> Τί σοι θέλεις ποιήσω,
> Τί κωτίλη Χελιδών.
>
> Ἀνακρ. ιβ΄.

Ὀπαδὲ τοῦ Ἄρεος
Κομψὲ σημειοφόρε,
Πετεινὲ νυκτάγρυπνε,
Τί φωνῶν ἑωθινὸς
Πρωῒ μὲ ἐξυπνίζεις;
Τί ποθεινῶν ὀνείρων
Ἀχρεῖε, μ' ἀποκόπτεις;
Μοὶ ἥρπασας τὴν Φίλην
Πρὸς τὸ ἄκρον τῆς χαρᾶς,
Γυμνὴν ἐξαφνισθεῖσαν
Εἰς τοὺς κόλπους τῶν νηρῶν.
Ἂν θέλεις νὰ ψαλίξω
Ἄθλιε, τὰ πτερά σου,
Ἢ μᾶλλον νὰ σὲ πέμψω
Εὐνοῦχον τῶν Ὀρνίθων;

Πετεινὲ νυκτάγρυπνε,
Μὴ μ' ὀργίσῃς ἄλλοτε,
Ἀλλ' ἄφες με ὑπνοῦντα,
Μὲ τὴν Φίλην μου γυμνήν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΓ΄.

ΜΕ΄ΛΙΣΣΑ.

Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλισσαν οἱ Γεωργοί.
Ἀνακρ. μ΄.

Εἰς Λιβάδιον σκιῶδες
Μέλισσα περιεβόμβει,
Λείχουσ' ἄοκνος παντόθεν
Τῶν ἀνθῶν τὸ γλυκὺ νέκταρ.
Πότ' ἐκάθητο πρὸς ῥόδον
Κατὰ κάθετον ὁρμῶσα,
Πότ' ἐθήλαζε τὸν θύμον.
Πέρα δ' ἦτον θυμωμένη
Ἡ ἀδάμαστός μου Φίλη,
Πρὸς ῥυάκιον ῥοῶδες.
Ἀλλ' ἡ Μέλισσα ἀκάκως
Πλανωμένη, ἢ πλανῶσα,
Ῥόδα κρίνουσα τὰ χείλη,
Ἢ γλυκύτερα τῶν ῥόδων,

Τὴν ἐκέντησεν ὀλίγον.
Κλαίει, θλίβεται, φωνάζει.
Ἆ κατηραμένον ζῶον,
Ἄσχημον καὶ φλυαρῶδες.
Ἐν ᾧ δὲ δακρυρρέουσα
Μὲ ἐμὲ παρεπονεῖτο,
Οὕτως εἶπα, πλησιάσας.
Ἂν πονῇς, σκληρά μου Φίλη,
Ἐν ᾧ πάντα δοκιμάζεις
Τὸ γλυκὺ τὸ τῆς Μελίσσης,
Τὸ δὲ κέντρον τώρα μόνον.
Πόσον δὲ ἐγὼ ἀκόμη
Τὸ σὸν μέλι δοκιμάσαι,
Τὸ δὲ κέντρον καθ' ἡμέραν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΔ΄.

ΤΕΤΤΙΞ.

Ἐκ τῆς Ἀνθολ.

Μακαρίζομέν σε Τέττιξ,
Ὅτι δένδρεων ἐπ' ἄκρων
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.
Ἀνακρ. μγ΄.

Λάλει Μουσικὲ τοῦ θέρους,
Τέττιξ ἐρημόλαλε·
Λάλ' εἰς τ' ἄκρα θρονισθεὶς
Τῶν σκιαφόρων δένδρων,
Λάλει λύρης μέλισμα,
Μεθυσθεὶς πρὸ Μεσημβρίας
Μὲ ἑωθινὰς ῥανίδας.
Πλέξαι δ' ᾄσματα καινά,
Ἀρεστὰ πρὸς τὰς Δρυάδας,
Τοῦ Πανὸς μιμήματα.
Ἵνα πᾶσαν ἀπελαύνων
Μέριμναν Ἐρωτικήν,
Ὕπνον ἥδιστον ἀγρεύσω,
Ὡς δ' ἐξαπλωθεὶς πρὸς ῥίζαν
Ὅπ' ὁ Πλάτανος σκιάζει.

ΚΕ΄.

ΓΡΥΛΛΟΣ.

Πέπρακέμ' ἡ Κυθήρη,
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον.
Ἀνακρ. θ΄.

Ἄφησαι τὴν φωλεάν σου,
Φίλε ἀρουραῖε Γρύλλε.
Κύτταξαι, τὴν ἅμαξάν του,
Πρὸς τὸ πέλαγος εὐθύνει
Ὁ πλανήτης τῆς ἡμέρας,
Καὶ κατόπιν του προβαίνει
Ἡ Παρθένος ἀδελφή του.
Πρόβαινε λοιπὸν νὰ πίῃς
Τῆς ἑσπέρας τὴν δροσίαν,
Καὶ γλυκὰ νὰ μοὶ γρυλλίσῃς.
Τοῦ Ἡφαίστου ὢν ἐργάτης,
Ἄδετ' ὅτι ἐπηγγέλθης
Νὰ κατασκοπῇς τὴν Κύπριν,
Καὶ ὁ πρῶτος μεθοδεύσας
Τὴν σαγήνην, μὲ τὸν Ἄρη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὴν ἐξάφνισας εὐνέτιν.
Δεινὸν θέαμα τ' Ὀλύμπου.
Ἀποτότε μετεβλήθης
Γηγενὲς καὶ μαῦρον ζῶον
Κατανύκτιον γρυλλίζον
Τῆς Κυθήρης τὴν αἰσχύνην.
Τούτου χάριν παγιδεύεις.
Ἐξαφνίζων τοὺς Σατύρους
Ὅταν φθάνωσι τὰς Νύμφας.
Καὶ ἡ Φίλη μου συχνάζει
Περιτρέχουσα ἀπ' ὧδε·
Φίλε Γρύλλε παγιδεύων,
Σκόπει, λέγε, γρύλλιζέ μοι.

ΚΡΟΚΑΛΗ.

Ἀγελῶς δ' ἔλαμψε τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται.
Ἀνακρ. λζ.

Τὸν χειμῶν' ἀηδιάσας,
Πόσον χαροπὸς σ' ἀκούω
Ὦ νυκτίλαλος Κροκάλη,
Μηνύτρια τοῦ ἔαρος.
Λοιπὸν παύει ὁ Βορρᾶς
Νὰ φυσσομανῇ βοῶν,
Ἀναγλυκαίν' ἡ ὥρα.
Πάλιν ἄρχουσιν αἱ αὖραι
Πνέουσαι γαληνιαῖαι
Ν' ἀναθάλλωσι τὸ Δάσος.
Πάλιν φθάν' ἡ Χελιδὼν,
Καὶ προβαίν' ἡ Φιλομήλα,
Γλυκὰ μέλη κελαδοῦσαι.
Πάλιν κ' ὁ χείμαρρος
Καταντᾷ ῥυάκιον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πάλιν χορὸς Ἐρώτων
Τέρπει μὲ τὰς Χάριτας,
Κ' αἱ Ναπαῖαι μὲ Σατύρους.
Θέλει φθάσει ϗ ἡ Φίλη
Λευκοφόρος εἰς τὸ Δάσος.
Πάλιν Ἔρως, πάλιν μέλη.
Ταῦτα προμηνύουσα
Κροκαλὶς χαριέσσα,
Λάλει λάλει κ' εὔφρανόν με.
Κ' ἐγὼ πάλιν ἁρμόσω
Τὴν κρεμαμένην λύραν.

ΚΖ'.

ΡΟ'ΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
Μέλπομαι ῥόδον τέρεινον.
Ἀνακρ. νά.

Ῥόδον εὐωδέστατον
Ἀπαρχὴ τοῦ ἔαρος,
Τῶν λειμώνων καλλονὴ,
Τοῦ Ζεφύρου μέλημα,
Ὅταν πρῶν θηλάζῃ
Τὸ ῥοδινόν σου στάγμα.
Σὲ ἡ καλὴ Κυθήρη,
Ὅτ' ἦλθ' ἐκ τῶν ὑδάτων
Τὴν κεφαλὴν ἐστέφη,
Κ' ἐφάνη κατὰ πρῶτον
Εἰς τὸν Χορὸν τ' Ὀλύμπου.
Μετὰ σοῦ οἱ Ἔρωτες
Συχνάκις στεφανοῦσι
Θήκην τε ϗ βέλεμνα.
Σὺ στέφεις τοὺς πλοκάμους

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τῶν ῥοδωπῶν χαρίτων.
Πρῶτον σὲ δροσοβολεῖ .
Ἡ ῥοδόπηχυς Ἠώς.
Σὲ ῥόδον γεωργᾶσιν
Αἱ Ἀνθηάδες Νύμφαι.
Σὲ προκρίν' ἡ Μέλισσα,
Σὺ κοσμεῖς τὰς θαλάμας,
Σὲ ποθᾶσιν Ἐρασαὶ,
Σὲ ζώνονται αἱ Κόραι.
Ἀλλ' εἰς τοσᾶτον κάλλος
Ἔχεις τὶ φαρμακερὸν,
Ἄκανθαι σὲ κυκλᾶσι.
Τὸν Ἔρωτα μιμεῖσαι,
Μιμεῖσαι τὴν σκληράν μα.
Καλοὶ εἶναι κ' ἐκεῖνοι·
Ἀλλ' ἀκάνθας ἔχασι.

ΚΗ'.

Ι' Ο Ν.

Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
Κρίνον ὡς ἴοις ἑλιχθὲν
Διαφαίνεται γαλήνας.
Ἀνακρ. μθ.

Καὶ τὸ Ἴον ὡραΐζει
Τὸ στεφανηφόρον Ἔαρ·
Καὶ αὐτὸ καλᾶν τὰς αὔρας
Εἰς τὰς παρθενίας κόλπας,
Εὐωδέστατα ἐκπνέει.
Ἂν μὲν χαμηλὸν προβαίνῃ
Οὕτω κάμνει ἵν' ἁρπάξῃ
Τὰ ῥαντίσματα τᾶ ῥείθρα.
Κυανόχροον δ' ἂν βρύῃ,
Τὸν ὀράνιον αἰθέρα
Ὑπερήφανον μιμεῖται.
Ἴα, ἀνθ' ἐιαροφόρα,
Παρθενεύματα χαρίτων,
Χαριεύματα παρθένων,
Μικρὸν λάλημα δεχθῆτε
Τῆς πεπονημένης Λύρας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΘʹ.

Χ Λ Ο΄ Η.

Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον, τίς οἶδεν;
Ἀνακρ. κέ.

Ἄν, ποτὲ δὲν ἀναπαύω
Τὰ βεβαρημένα μέλη,
Πάρεξ ὅταν ἐξαπλῶμαι
Εἰς μικρὰν καὶ πυκνὴν χλόην.
Τότε ἡ ζάλη παύει
Τῶν σκοτεινῶν μερίμνων,
Κ' ἡ φανταςία παίζει
Μὲ τὰ δασώδη ὄντα.
Τῶν παθῶν ὁ κυκεὼν
Κακτακλονεῖ τὸν κόσμον;
Ποσῶς δὲν μὲ πειράζει.
Ἐμοὶ μέλει πρόμυτα
Νὰ κυλίωμ' εἰς τὴν χλόην

Τοῦ ἀρτιθαλοῦς τριφύλλου,
Τῆς εὐώδους χαμαιμήλης.
Ἐμοὶ μέλει νὰ κυττάζω
Ἀκανθίδα κελαδοῦσαν
Ἀκολάστους ἁρμονίας
Εἰς τὰ μύρτα καθησμένην.
Παιδικῶς νὰ ἀπελαύνω
Κατὰ γῆς συρόμενος
Τὴν λιγύπτερον Ἀκρίδα.
Ν' ἀκροάζωμαι τὸν Γρύλλον
Τρίζοντα ὑπόγαιον.
Νὰ χαιρετῶ μακρόθεν
Τὰ σκιόεντα βουνὰ,
Τὰς εὐθαλεῖς κοιλάδας.
Τὰς Νύμφας ν' ἀντικρύζω,
Τὰ παίγνια τῆς αὔρας,
Καὶ τὰς δροσερὰς σκιάς.
Μ' αὐτὰ, μ' αὐτὰ σκεδάζω·
Μ' αὐτὰ περῶ τὸν βίον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Λ'.

Ν Υ Ξ.

> Ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησὶ,
> Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι,
> Βρέχομαι δέ, κἀσέληνον
> Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
>
> Ἀνακρ. γ'.

Ὁποία νὺξ ὡραία·
Πόσον φωτεινοτάτη.
Ὁ Ζέφυρος ἔλλειψε,
Δὲν σείει μήτε φύλλον.
Ἴσως σφιγκταγκαλίζει,
Τινὰ τῶν Ἀνθηάδων.
Ἀκροτάτη σιωπὴ
Πάντοθεν κυριεύει·
Μόλις ἀπὸ μακρόθεν
Ὁ Κοῦκκος ἀκούεται
Συμπόνεσιν ἐμπνέων.
Ὧδε δὲν πλήττει ἄλλο,
Πάρεξ τὸ μόνον ῥεῖθρον.

Κατέρχετ'

Κατέρχετ' ἐκ τοῦ ὄρους
Ἀπὸ ποικίλους δρόμους.
Ὧδε δὲ συνάζεται,
Καὶ μορμύρει καθαρόν.
Εἰς τ' ἄθολόν του κῦμα,
Ὢ πῶς κατοπτρίζεται
Ἡ φωτεινὴ Σελήνη.
Ἡ ἀργυρὰ ἀκτίν της
Περᾷ ἀπὸ τὰ φύλλα
Τῶν ὑψικόμων δένδρων·
Ἐκεῖθεν ἀντικρύζει.
Κινούμενον τὸ κῦμα,
Κινεῖ καὶ τὴν μορφήν της.
Εἰς τὰ μακρυνὰ βουνὰ,
Ὅπου βαθυσκιάζει,
Πτερῶσαι λαμπυρίδες
Σπινθοβολοῦσι γύρου.
Μακρόθεν φαίνεταί μοι,
Πλησιάζ' ἡ Ἀηδών.
Ἔφθασε· ὑπόσκιος,
Παραπονεῖται, κλαίει.
Ὢ πόσον ἡ φωνή της
Βαθύτατα μὲ θέλγει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ω῏ πόσα πάθη. πόσοι
Στοχασμοὶ γλυκύτατοι.
Κ' ἐγὼ ὦ Ἀηδών μου,
Εἶμ' ἔξυπνος ϗ κλαίω·
Κ' ἐγὼ, κ' ἐγὼ στενάζω.

ΛΑ'.

ΑΥΓΗ.

Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς·
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι.
Ἀνακρ. να'.

Τερπνὴν ὥραν δοκιμάζω
Νὰ πλανῶμαι κατὰ νύκτα,
Θερινὴν ϗ σεληναίαν.
Πολὺ δὲ τερπνοτέραν,
Ἑῶος νὰ προβαίνω,
Μὲ τὴν καλήν μου Φίλην,
Βλέπω τὴν Ἠῶ γελῶσαν,
Προοδεύουσαν τὸν Φοῖβον,
Ὅταν τὰς Ἑῴας πύλας
Διανοίγῃ Λευκοφόρος.
Αἱ αὖραι τὴν κυκλοῦσι,
Γύρου τὴν δορυφορεῖ
Ἐρωτιδίων πλῆθος.
Αὕτη δὲ ῥαντίζουσα
Τὰ φυτὰ, τὰ χόρτα, τ' ἄνθη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ῥίπτει βροχὴν δροσώδη.
Βλέπω δ᾽ ἔπειτα τὸν Φοῖβον
Τεθριππαῖον ἐπιβάτην,
Διατρέχοντα λαμπρῶς
Τὸν ἀστερῶον γῦρον.
Παρίστανται αἱ ὧραι,
Τὸν χαιρετᾷ τὸ Δάσος,
Τὸν λαλοῦσι τὰ πτηνά.
Ἂν ἐρῶν, δὲν ἀγαπᾶσαι
Κατὰ νύκτα μελαγχόλει.
Ἂν δὲ ἀνταγαπᾶσαι,
Ἑωθινὸς περιπάτει,
Μὲ τὴν καλήν σου παίζων.
Φίλη, μ᾽ ἐννοεῖς γελῶσα;
Τὰ λέγω, δοκιμάζω.

ΛΒ΄.

ΔΕΙΛΗ.

Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Ἀνακρ. μς΄.

Ἤδη κλίνει ἡ ἡμέρα,
Ἤδη ἡ καῦσις παύει,
Ἤδη δειλιναῖαι αὖραι
Ψιθυραὶ χαμεπετῶσιν.
Ἐξέλθωμεν οὖν Φίλη,
Ἄναντα καὶ κάταντα,
Πρὸς τὸ σκιῶδες Δάσος,
Πρὸς τὴν Φίλην ἐξοχήν.
Ἐκεῖ ἐκεῖ φωλεύει
Ἡ ἄκακος ἁπλότης.
Ἐκεῖ ἀρκεῖ τ᾽ ὀλίγον,
Κ᾽ ἡ φύσις συμμοτέρα
Διδάσκει μιμουμένη.
Ὢ ἡ ἀστικὴ ἀπάτη
Σοβαρὴ περιπατοῦσα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μ' ἔλον ὅτι πάντα τρώγει,
Ποτὲ ὅμως δὲν χορταίνει.
Καὶ ἡ τέχνη μὲ τὴν φύσιν
Ἀδυσώπητα παλεύει.
Ἐγὼ Φίλη, παιδιόθεν,
Δάσ' ἠγάπησα ϗ ῥεῖθρα.
Μ' εἰσήκωσεν ἡ τύχη,
Καὶ μ' ἔθεσε τῳόντι,
Ὅπου σκιώδη Δάση,
Ὅπου γελῶντες κῆποι,
Ὅπου δροσερὰ νερά.
Καὶ ἵνα τ' ἀπολαύσω,
Σέ μοι 'χάρισε συζῶσαν.
Ἵνα δὲ τὰ ἐπαινέσω,
Μοὶ ἐχάρισε τὴν Λύραν.

ΛΓ'.

ῬΕΙΘΡΟΝ.

Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλύνεται γαλήνη.
Ἀνακρ. λζ'.

Ῥεῖθρον ἥσυχα ἑρπύζον,
Πῶς διέβ' ἡ ὥρα 'κείνη,
Ὅτ' ἐρχόμεθα τὴν νύκτα,
Μὲ τὴν Φίλην κολυμβῶντες,
Κ' ἡ νυκτιπλανὴς Σελήνη
Ἔφεγγεν, ἀρεσαμένη
Τὰς νυκτερινὰς ἐντεύξεις.
Ποῦ ἡ ὥρα, ὅτ' ἐκεῖθεν
Βυθισμένος τὴν ἐφίλουν,
Καὶ τὸ κῦμ' ἀκολουθοῦν με,
Τὴν ἐφίλει ϗ ἐκεῖνο.
Ποῦ δὲ πάλιν, ὅτ' ἀπ' ὧδε
Τρέχων τὴν ἠγκαλιζόμην,
Καὶ τὸ κῦμα περιστρέφον
Τὴν ἠγκάλιζε κ' ἐκεῖνο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σὺ δὲ ἔκθαμβον θαυμάζον
Τὰ ἀθάνατά της μέλη,
Ἔμενες περὶ τὴν κόγχην.
Λέγε μοι, ποία Νηρηῒς,
Ποία Κρηνὶς, ποία Λιμνὰς,
Ἀφ' ὧν ἴδες 'γυμνωμένας,
Φέρει τόσην εὐμορφίαν;
Τώρα μόνος σὲ συχνάζω·
Κατὰ μόνας κόπτω τ' ἄνθη,
Τὰ φυτρόνοντ' ἀναμέσον
Ἀπὸ τ' ἀργυρῦν σου νᾶμα·
Μόνος λούομαι καὶ πίνω.
Οὕτω Χάριτες καὶ Νύμφαι
Νὰ φοιτῶσι κολυμβῶσαι
Εἰς τὸ καθαρόν σου ῥεῦμα,
Ἂν τὴν Φίλην μου ποτίσῃς,
Λέγε· σὺ μὲν δροσίζεσαι.
Ὁ δὲ ἄχαρις ὁ Δάφνις,
Καὶ λούομενος ἀνάπτει.
Ὁ ταλαίπωρος θυμεῖται
Τὰς ἀρχαίας ἀπολαύσεις.

ΛΔ'.

ΔΡΟ'ΣΟΣ.

Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
Δεδροσωμένην Κυθήρην
Ἐλόχευε πόντιος ἀφρῷ.
Ἀνακρ. να'.

Φίλα ῥεῖθρα, φίλα δάση,
Ἰδοὺ πάλιν ἐπιστρέφω.
Ἔλειψα σχεδὸν τρεῖς μῆνας,
Ἀλλὰ πάντα μὲ τὸν νοῦν μου,
Ὧδε γύρου ἐπλανώμην.
Κ' ἔρχομαι τώρα πάλιν,
Ἐν ᾧ ψιλὰ ῥαντίζει
Ἡ ῥοδόπηχυς Ἠὼς,
Ἀφήσασα κρυφίως
Τοῦ Τιθωνοῦ τοὺς κόλπους,
Τοῦ γέροντος ἀνδρός της.
Ῥάντισμα παρόμοιον
Ἔκαμεν ἡ Ἀφροδίτη,
Ὁπότ' ἐφανερώθη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς παρθένος,
Σταλάζουσα παντόθεν
Ἀνθηφόρα στάγματα.
Τοῦτο κ' Ἠὼς μιμεῖται,
Ἡ δουλεύτρια Παφίας.
Πυκνὰς ῥανίδας χύνουσα,
Καθ' ὅλα ὁμοιοῦσας
Τὴν σιγαλὴν ψεκάδα,
Καὶ μαργαροῖ τὰ χόρτα.
Αὐτὰς εὐθὺς προβαίνων,
Ὁ Ἥλιος χρυσόνει.
Αὐτὰς ῥοφᾷ ἡ αὔρα.
Ἔρχομ' ἐν καιρῷ ὦ δάση.
Ἔρχομαι μὲ τὴν δρόσον.
Ἂν δροσερὰ νὰ ζήσω.

ΖΕΦΥΡΟΣ.

Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς.
Ἀνακρ. δ'.

Πνεῦσαι φίλε Ζέφυρε,
Πέμψαι μ' αὔρας δροσερὰς,
Καὶ σβύσαι μου τὴν καῦσιν.
Ὧδε γεγυμνωμένος,
Ἀδυνατῶ τὸ σῶμα,
Ἀποναρκῶ τὸ πνεῦμα,
Σὲ προσμένω δροσιστήν.
Ἂν ἔτ' ἀργοπορήσῃς·
Μαραίνονται τὰ χόρτα,
Ξηραίνονται τὰ ῥεῖθρα.
Τὸ Ἔαρ προδρομεύεις,
Χειραγωγεῖς τὸ θέρος.
Σὺ ὑψηλὰ προτρέχων,
Τῆς Κύπριδος τὸ ἅρμα
Φαιδρὸς ἡνιοχεύεις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πότε φυσσῶν φουσκόνεις
Τ' ἀχάλινα στρουθία,
Πότε δ' ἀστείζεσαι
Τὰς Χάριτας πειράζων.
Περιτρέχων κατὰ γῆς,
Ἀπ' ὧδε κυματίζεις
Τῶν πηγῶν τὰ ῥεύματα,
Ἐκεῖ κινεῖς τὰ φύλλα,
Πέρα λείχεις τὰ φυτά.
Συχνὰ ἐπιβουλεύεις
Τὰς Νηρηΐδας Νύμφας,
Ὅταν λούωνται κρυφὰ
Κατὰ μέσην ἡμέραν,
Ἢ κατὰ φῶς Σελήνης.
Σὺ οὖν φίλε Ζέφυρε,
Πέμψαι μ' αὔρας δροσερὰς,
Καὶ σβῦσαι μου τὴν καῦσιν·
Σὲ προσμένω δροσιστήν.

ΛϚʹ.

ΗΧΩ.

Ἀχὼ φίλα μοι, συγκαταίνεσόν τι . . . τί;
Ἐρῶ Κορίσκας. Ἃ δὲ μ' οὐ φιλεῖ. . . . φιλεῖ.

Ἐκ τῆς Ἀνθολ. Βιβλ. δʹ.

Ἔρως, ἀποκρίθητι . . . . τί;
Μ' ἀγαπᾷ ἡ Φίλη μου; . . οὔ.
Ἄ, τί λέγεις; τάχα εἶναι; . ναί.
Ἢ κοιμῶμαι, ἢ σὺ ψεύδεις; . εὕδεις.
Δὲν πιστεύω· μὲ γελᾷς . . γελᾷς;
Ἀγαπᾷ οὖν τινὰ ἄλλον; . . ἄλλον.
Δὲν ὡρκίσθη σοῦ παρόντος; . ὄντως.
Ἀπατᾷ λοιπὸν καὶ σὲ . . . καὶ σέ.
Καὶ ἐκδίκησιν δὲν θέλεις; . . θέλεις;
Θέλω, σκληρὰν, βαρεῖαν . . οἵαν;
Τὰ ὡρκίσθη ν' ἀποκτήσῃ . . κτήσαι.
Δάφνις ἄθλιε, τί πλέον; . . πλέον;
Ὄχι, ἀνάστα φεῦγε . . . εὖγε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Φεύγων δὲ, τὶ κερδίζεις; . . ζῇς.
Ζῶν, τὶ μένει μοι, ὦ Ἔρως; . Ἔρως.
Οὕτω συχνὰ πειράζει
Ἡ ἀντίκτυπος Ἠχὼ
Δάφνιν τὸν ζηλότυπον.
Αὐτὴ τὸν περιπαίζει,
Κ' ἐκεῖνος τὴν πιστεύει.

ΛΖ'.

ΕΡΩΣ ΤΥΦΛΟΣ.

Ποιηθεῖσα ἐν καιρῷ Γάμου Νέας μετὰ Γέροντος.

Δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην·
Ὄλωλα, Μῆτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα κἀποθνήσκω.
Ἀνακρ. μ'.

Ὅπου οἱ λαμπροὶ οἶκοι
Ὑψοῦντο πρὸς τὰ νέφη,
Ὅπου ἡ ὡραιότης
Κομψότατα κατῴκει,
Ἐκεῖ ὁ δεινὸς Ἔρως
Ἱστάμενος ἐπλήγου.
Τὸ κάλλος, ἡ ἀνδρεία,
Ὁ πλοῦτος, κ' ἡ νεότης,
Ἠσθάνοντο τὴν γεῦσιν.
Τὸ λοιπὸν δὲ τῶν θνητῶν,
Εἰς λήθαργον ἀγνοίας
Ἡσύχως ἐκοιμᾶτο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἴδ᾽ ὁ Ζεὺς τ᾽ ἀτάκτημα,
Καὶ λαβὼν τὸν τῆς Ἥρας
Πέπλον χρυσοΰφαντον,
Ἐκεῖνον ὅτ᾽ ἐφάνη
Γυμνὴ πρὸς τὸν Πάριδα,
Λάβε, λέγει, Ἥφαιςε,
Λάβε, τρέξαι δρομαίως,
Σφάλισαι τὰς ὀφθαλμὰς
Τὰ ἀτάκτα Ἔρωτος.
Ἀκάσασα ἡ Κύπρις,
Δακρύσα προφθάνει.
Τὸν υἱὸν παρηγορεῖ.
Εὐθὺς δ᾽ Ἔρως σφαλισθεὶ,
Τοξεύσας, τίνα πλήττει;
Τὸν Ἥφαιςον πρὸς Κύπριν,
Τὴν Κύπριν πρὸς Ἥφαισον.
Ἀποτότε δεσπόζει
Ἐρωτικὴ ἰσότης.
Ἀποτότε συνεχῶς
Ἔρως τυφλὸ; συνδέει
Ἡφαίςας μὲ Κύπριδας.

ΛΗ΄.

ἜΡΩΣ ΔΥΣΕΞΑΛΕΙΠΤΟΣ.

Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
Ὁ δ᾽ Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ φησίν· ἆρον αὐτό.
Ὁ δ᾽ Ἔρως, ἔχ᾽ αὐτὸ, φησί.
Ἀνακρ. μέ.

Γεννηθεὶς ὁ μικρὸς Ἔρως,
Βρέφος εὔμορφον χαρίεν,
Χαλεπὴν ἤγειρεν ἔριν
Εἰς τὰ δώματα τ᾽ Ὀλύμπα.
Μὲ τὸ ἔνδυμα τᾶ Γάμα,
Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
Τὸν ἐφίλει ὡς υἱόν τα.
Ἀλλ᾽ ὁ Ἄρης ἴδιόν τι
Εἰς τὸν Ἔρωτα γνωρίσας,
Τὸν ἐζήτει φοβερίζων.
Κύπρις δὲ μεσολαβᾶσα,
Τί παλεύετε ματαίως,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Λέγει πρὸς αὐτὰς γελῶσα.
Ἔχετέ τον ϗ οἱ δύω.
Ὁ ἀθάνατός της γέλως
Λάμπ᾽ εἰς τ᾽ Ἄρεος τὴν ὄψιν.
Κύπρις εἶπε. τίς ἀρνεῖται;
Οὕτως Ἶρις μειδιῶσα
Τὸ στερέωμα λαμπρύνει
Ἀπελαύνουσα πᾶν νέφος.
Τότ᾽ ὁ Ἄρης ἐξοπλίζει
Τὸν υἱόν του μὲ τὸ θάῤῥος,
Μὲ φαρέτραν ϗ μὲ βέλη·
Ὁ δὲ Ἥφαιστος ὡς τέκτων,
Ἀκονῶν αὐτὰ, συνσμίγει,
Τὴν χολὴν τὴν τῆς ζηλείας.
Πῶς οὖν Ἔρως, δίχα πόνου,
Δίχα κέντρου ζηλοτύπου;
Ἢ πῶς κἂν νὰ μὴ ἀφήσῃ
Ἡ πληγὴ φαρμακωθεῖσα,
Οὐλῆς τύπον διὰ πάντα;

ΛΘ΄.

ἜΡΩΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
Χαλεπὸς Ἔρως ῥαπίζων
Ἐκέλευε συντροχάζειν·
Ἀνακρ. ζ΄.

Ἡ Ψυχὴ Θεὰ σεμνὴ
Φίλον ἄθυρμα νυμφαῖον
Τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης,
Συνεχῶς παρεπονεῖτο,
Ὅτι ὢν τυφλὸς ὁ Ἔρως
Ἔλειπε νὰ τὴν συχνάζῃ.
Πῶς οὖν νὰ θεραπεύσω
Τὸ ἄτοπον τῆς τύχης,
Ἀπολογεῖτ᾽ ὁ Ἔρως;
Λάβε, λέγει ἡ Ψυχὴ,
Γνωστικὸν χειραγωγόν.
Παρευρόντος οὖν κενὸν
Τὸ ἀγγεῖον τῆς Πανδώρας,
Μὲ τὴν μοναχὴν ἐλπίδα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ταύτην ἔλαβ᾽ ὁδηγὸν·
Ἀφ᾽ ȣ̓ χειραγωγεῖται
Ἀπὸ παιδευτὴν τοιȣ̃τον,
Κ᾽ ἡ Ψυχὴ εὐχαριςήθη,
Καὶ ὁ Ἔρως ἐδιδάχθη.
Θάῤῥος λαβὼν ϗ τόλμαν,
Καὶ μηχανὰς παντοίας,
Ὅπȣ ϗ ἂν φωλεύσῃ,
Εὐθὺς, εὐθὺς διδάσκει.

Μ΄.

ἜΡΩΣ ΚΟΛΑΣΘΕΙΣ.

Αἱ Μȣ̃σαι τὸν Ἔρωτα
Δήσαται στεφάνοισι
Τῷ κάλλει παρέδωκαν.
Ἀνακρ. λ΄.

Βεβαρημέν᾽ ἡ Ἥρα
Τὰς συνήθεις τȣ̃ Διὸς
Ἐρωτικὰς πλανήσεις,
Κατέμπροσθεν ἁπάντων
Τȣ̃ Ὀλύμπȣ τῶν χορῶν,
Αὐςηρὰν προσέταξε
Τȣ̃ Ἔρωτος παιδείαν,
Νὰ καταδεθῇ σφιγκτά.
Λαμβάνει ἡ Ζηλεία
Τȣ̃ ἔργȣ τὴν φροντίδα.
Πετῶσα τὸν προφθάνει
Μέσῳ τῶν Ἑσπερίδων,
Ἄκακα συλέγοντα
Ῥόδα μὲ τὰς Χάριτας.
Πλέξασα στεφανίσκȣς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙ

Εὐθὺς τὸν καταδένει
Εἰς ῥίζαν κατάσκιον.
Παραπονεῖτ᾽ ὁ Ἔρως·
Κλαίει, φωνεῖ· τί θέλεις;
Τί με δένεις τὸν μικρόν;
Τί ἔπταισα ὁ τάλας;
Αἱ Χάριτες φεύγουσι
Κρυφὰ, τετρομασμέναι.
Τὴν πρᾶξιν ἡ Ζηλεία
Ἐκπληροῦσ᾽ ἀναχωρεῖ.
Ἄγνωστοι τῆς προσαγῆς
Ἐκεῖ μακρὰν λαλοῦντες
Ὁ Βάκχος μὲ τὸν Πᾶνα,
Ἀκούσαντες τὸν Θρῆνον
Παρευθὺς κινούμενοι
Ἀπέλυσαν τὸν πταίστην.
Τότε χάριν ὁ Ἔρως,
Δραπέτης περιτρέχει.
Καὶ ὅπου ἡ Ζηλεία
Ἐκεῖ καταγκυλώνει.
Ὅπου δὲ Πὰν ϗ Βάκχος,
Ἐκεῖ συνευρίσκεται.

ΤΕΛΟΣ.

ΒΑΚΧΙΚΑ.

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.
Ἀνακρ. μά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Α᾿ΝΑΚΡΕΟΝΤΙΚΑ᾿ ΒΑΚΧΙΚΑ΄.

Α΄.

ΠΡΟ΄ΚΛΗΣΙΣ ΒΑΚΧΙΚΗ΄.

Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ.
Α᾿νακρ. ιε΄.

Ε᾿διδάχθην Νομικὴν,
Δεινὴν Φιλοσοφίαν,
Πολιτικὴν, καὶ Γλώσσας.
Τί δ᾿ ἐκέρδησα; ȣ᾿δέν.
Τί διδάσκ᾿ ἡ Νομικὴ,
Παρὰ τὴν φλυαρίαν
Εἰς σύστημα τεθεῖσαν,
Μὲ τέχνην, μὲ κανόνας;
Τί ἡ Φιλοσοφία,
Πάρεξ κενὰς ἐννοίας;
Η῾ Πολιτικὴ σκοπεῖ
Τὸ συμφέρον τῶν λαῶν.
Κύτταξαι δὲ παντόθεν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὶ βλέπεις, πάρεξ πάθη,
Πολέμους ϗ δουλείαν;
Μὲ τὰς κτυποσυμφώνους
Τῶν νέων διαλέκτους,
Πληγοῖς τὸν λάρυγγά σου,
Τὴν μύτην σου βουλώνεις.
Καὶ μ᾽ ὅλα αὐτὰ τ᾽ ἔχω;
Τί; κτῶ πλοῦτον; παντελῶς.
Ἡ πουγγή μου μαρτυρεῖ.
Ὄντος τυφλοῦ τοῦ πλούτου,
Χρειάζεται ἀπάτης.
Κτᾶ ὄνομα; κτᾶ δόξαν;
Μετὰ ζωὴν, τ᾽ ἀξίζει;
Θέλεις εὐδαιμονίαν
Ἀληθῆ ϗ μόνιμον;
Γίνου πιςὸς τοῦ Βάκχου.
Εἰπὲ ὦ Κόσμε, φθάρθι,
Καὶ σὺ ϗ τὰ καλά σου.
Καὶ ἄνεργος σκεδάζων
Εἰς Κήπους, εἰς λειμῶνας,
Μετὰ καλῶν Παρθένων,
Ἀνάμελπε τὸν Βάκχον.

Β΄.

ΓΕΥΜΑ.

Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·
Πιόν τι δ᾽ οἶνον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι.
Ἀνακρ. κγ΄.

Ἂν στοχάζησθε ὦ φίλοι,
Νὰ τιμήσωμεν τὸν Βάκχον,
Νὰ γευθῶμεν τὸ ἀρνίον
Ὁλοκλήρως ὠψημένον,
Πρέπει πρῶτον κατὰ πάντα
Ν᾽ ἀποῤῥίψωμεν τοῦ Κόσμου
Πᾶσαν μέριμναν ϗ θλίψιν.
Καὶ καθήμενοι κατόπιν
Σελινοςεφανωμένοι,
Μὲ τὸ δεξιὸν κρατοῦντες
Τ᾽ ἀμνοκεκομμένα μέλη,
Τὸ ποτήριον μὲ τ᾽ ἄλλο,
Νὰ ῥοφῶμεν ἀταράχως
Κατὰ κέμμα ϗ τὸ πόμα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σὺ δ' ὡραῖε Γανυμήδη
Τῆς χαροποιᾶς τραπέζης,
Πέρα τρίγυρα, καὶ κέρα.
Ὅςις δὲ αὐθαδειάσας
Ἀρνηθῇ τὸ κέρασμά σου,
Διπλασίασαι τὴν δόσιν,
Σθενικῶς του νὰ τὴν πίῃ.
Μὲ τ' ἀρνίον, μὲ τὸν οἶνον,
Μὲ τοιαύτην εὐταξίαν,
Ἡ ζωὴ γίνεται τέρψις.
Κ' αἱ φροντίδες ὡσὰν νέφη,
Ἀπὸ σὲ ἀναχωροῦσαι,
Μετὰ πόνου σοὶ βοῶσι·
Ἔχε ἄνθρωπε ὑγείαν·
Εὗρες τὴν ὀρθὴν σοφίαν.

Γ'.

ΔΕΙΛΙΝΟΝ.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
Τοῦ Σαρδίων ἄνακτος.
Οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Ἀνακρ. ιε'.

Τὸ δειλινὸν προσμένει
Ἡ Κόφα ἀνεῴχθη,
Ἡ Φλασκὴ δροσίζεται
Εἰς τὴν κόγχην τοῦ νεροῦ,
Φίλοι, τί βραδύνομεν;
Ὧδε ἐξηπλωμένοι
Κατὰ κομώσης χλόης,
Τρώγομεν ἀκούοντες
Τῆς Φλασκῆς τὴν μουσικήν,
Τὸ ἴσον τῶν Βατράχων.
Ὅςις βεβυθυσμένος
Εἰς λήθαργον τοιοῦτον
Ἀμιμήτου ἡδονῆς,
Αἰσθάνετ' ἄλλην δόξαν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄλλην ζωὴν προκρίνει,
Τ' ἀνάθεμα νὰ ἔχῃ,
Καὶ ὁ ψευδὴς ὁ Κόσμος
Ἐπάνω του νὰ χύσῃ
Τ' ἀγγεῖον τῆς Πανδώρας.
Σκηνώματα τ' Ὀλύμπου,
Ἐλύσιοι σκιάδες,
Ὡς πρὸς τοιοῦτον βίον,
Εὔδιον, ἀκύμαντον,
Τὶ ἐςὲ, τ' ἀξίζετε;
Σφάκελα ἔχε Πλοῦτε,
Ἐγκρημνισθῆτε δόξαι,
Καὶ σὺ ὦ κλέπτα Χάρων,
Ὁπόταν θέλῃς ἔρχου.
Δὲν σὲ ψηφῶ τελείως,
Τὴν κύλικα βαςάζων.

Δ'.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ λωτίναις τε πίαις
Στορέσας θέλω προπίνειν.
Ἀνακρ. δ'.

Φέρ' ἑτοίμασαι τὸ Δεῖπνον,
Ἐκεῖ πέρα, κατὰ χόρτων.
Ὅπου μορμυρεῖ τὸ ῥεῖθρον,
Ὅπου φέγγει ἡ Σελήνη.
Δὲν χορτάζεται ὁ οἶνος
Συνδειπνούμενος ἡσύχως
Μὲ τοιαύτην συντροφίαν.
Οὐδ' ὁ Ζεὺς ὅτ' ἐξαπλοῦται
Εἰς τοὺς τάπητας τ' Ὀλύμπου,
Μ' ὄρεξιν δειπνεῖ τοσαύτην.
Καὶ ἂν Ἔρωτες ϗ Μοῦσαι,
Καὶ τῶν ἡδονῶν τὰ πλήθη
Τὸν εὐφραίνωσι δειπνοῦντα,
Ὅλα ταῦτα περικλείει
Τῆς Φλασκῆς μου ἡ κοιλότης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί; ἐσθίει ἀμβροσίαν;
Ἴσως μ' ὄρεξιν ὁμοίαν
Κ' ἐγὼ ὧδε προσφαγίζω
Τῆς Πρεβέζης τοὺς ἰχθύας,
Καὶ τὸν ἔριφον τῆς Τρύπας,
Τῆς πετρώδους μου Λευκάδος.
Πίνει νέκταρ; τί ἀξίζει,
Ὡς πρὸς ταύτην τῆς Ἰθάκης
Τὴν ἀδρείαν μαυροδάφνην;
Κατὰ τοῦτο μ' ὑπερβαίνει·
Ὅτ' ἀθάνατος ὑπάρχει.
Ἤθελον ἂν ἦτο τρόπος,
Καὶ ἐγὼ ν' ἀθανατίσω·
Τούτου χάριν ἵνα πίνω·
Ἵνα πίνω αἰωνίως.

Ε'.

ΣΥΜΠΟ'ΣΙΟΝ.

Τί με τοὺς Νόμους διδάσκεις,
Καὶ Ῥητόρων ἀνάγκας;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν.
Ἀνακρ. λϛ'.

Πολύλογοι συμπόται,
Τί μάταια λαλεῖτε
Τοῦ Κόσμου τὰς μωρίας;
Ἐξορίσατε τὸν Ἄρην,
Τὴν Ἀθηνᾶν ἀφήσατε.
Εἴπατε γενναιόφρονες,
Τί πλέον ἂν οἱ Ἄγγλοι
Κινοῦντες τὴν Εὐρώπην,
Νικήσωσι τοὺς Γάλλους;
Τάχα ἡ ἀνθρωπότης
Μετὰ τοῦτο εἰρηνεύει;
Ἂν ἐφήπλωσε τὸ πνεῦμα
Νέας τέχνας, νέας γνώσεις,
Μὴ γὰρ ἴσως εὐτυχῶμεν;
Ὧδε ὁ Βάκχος ἄρχει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αὐτὸς τραπεζορρήτωρ
Αὐτὸς κινεῖ τοὺς γέλωτας,
Αὐτὸς φέρει τὴν εὐδίαν.
Κ' ἡ εὐτυχία τ' εἶναι;
Πάρεξ Γέλως, καὶ εὐδία;
Συμπόται οὖν ἑταῖροι,
Συμπόται μὴ ἀργῶμεν.
Μετὰ· Βάκχε, αἶβοῖ, αἶβοῖ·
Πίνομεν, τότε παύσοντες,
Ὅταν ἄκακα τὸ στόμα
Τραυλίσῃ λέγων, Βάκχε.

ς'.

ΚΕΡΑΣΜΑ.

Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον ὦ παῖ.
Ἀνακρ. λς'.

Τὴν κύλικα βυθίζων
Εἰς τὸ νηρὸν τῆς Στάμνου,
Κέρασον οἰνοχόε.
Κέρα, κέρα· τί ἀργεῖς;
Τὸ πίνω εἰς ὑγείαν
Τοῦ φίλου μου τοῦ Βάκχου.
Βάκχε, χαρὰ τοῦ Κόσμου,
Διώκτα τῶν μερίμνων,
Ἐλθὲ καὶ δρόσισαί με·
Ἀφ' οὗ καὶ μὲ ποτίζεις
Μὲ τὸ γλυκύ σου νᾶμα,
Ἐξαστοχῶ τὸν Κόσμον,
Κ' ἡμίθεος ὑψοῦμαι,
Μὲ τοὺς χορούς σου χαίρων,
Πηδῶν μὲ τὰς Μαινάδας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κέρα κέρα Κερασά·
Τὸ δεύτερον εὐφραίνει·
Εἰς ὑγείαν τῶν Ἐρώτων.
Τρίτωσον. κατὰ κρημνοῦ
Ὁ Πλοῦτος καὶ αἱ Δόξαι.
Ἀρκεῖ· τώρα ὑψοῦμαι.
Τὸ τέταρτον τῆς μέθης,
Τὸ τέταρτον μ' ἔπεμπε,
Τοῦ Μορφέως δουλευτήν.

Ζ'.

ἈΝΑ'ΚΡΑΞΙΣ.

Μεθύομεν ἁβρὰ γελῶντες.
Ἀνακρ. ϛ.

Καλοὶ φίλοι, τί πλανᾶσθε;
Ὅτι ὅλοι μεθυσμένοι
Θέλ' ἀπ' ὧδε σηκωθῶμεν,
Οὐδὲ λόγος. τί ματαίως,
Τί λοιπὸν καιροφορεῖτε;
Τί ῥοφῶντες στάλα στάλα,
Ἀνακράζεσθ' ἀμοιβαίως,
Μὲ ποτῆρας, ὡς ποτίστρας;
Ἂν ἀπαίδευτ' εἰς τὰ Βάκχου,
Νὰ τὰ μάθητε ποθῆτε,
Μὲ αὐτὰς ψιλοκεράται
Εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην,
Ἐκεῖ, ὅπου τὸ κρασίον
Ὡς χρυσὸς θεοποιεῖται,
Ἡ ἀφρώδης Σαμπανία,
Ὁ μελανοχεῦς Ὀπόρτος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀλλ᾽ ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
Ὅπου οἶνος περισσεύει,
Ῥακοῦαλα καλοῦνται.
Ἀποθέσθε οὖν τοιαῦτα
Κακοπότιμα ἀγγεῖα·
Καὶ ἀμέσως μὲ τὴν Φλάσκην
Περιγύρου φερομένην,
Ὡς τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου,
Ἀνυμνήσατε τὸν Βάκχον.

Η΄.

ΜΕΘΗ.

Μέθυ μοι διακονείτω.
Ἀνακρ. δ΄.

Φλασκή μου δρόσισαί με.
Κλοῦ κλοῦ· ὁποῖος ἦχος!
Τὶ ὄργανα, τὶ Μοῦσαι,
Τὶ ᾄσματ᾽ Ἀηδόνων.
Μοὶ φαίνοντ᾽ ἔμπροσθέν σου
Κλαγγάσματα Κοράκων,
Χουάσματα Ζακάλης.
Κλοῦ κλοῦ· σιχηματίζω,
Ἂν τόσον σὲ ἡδύνῃ
Τοῦ Ὑμηττοῦ τὸ μέλι.
Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα
Σὲ προσκαλεῖ νὰ πίῃς.
Κλοῦ κλοῦ· ἐλπίδες, λύπαι,
Σκώληκες βροτοφθόροι,
Κουρεύεσθε, χαθῆτε·
Κλοῦ κλοῦ· ἰδοὺ ὁ Πλοῦτος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙ

Μ' αὐτὸν ἐξουσιάζω
Τὴν Οἰκουμένην ὅλην.
Ἀρχίζω νὰ μεθύσω.
Στρεβλοπατῶ... Τραυλίζω...
Θολώνει μου ἡ ὄψις...
Εἰς τὸ Βασίλειόν σου,
Διόνυσε, ἐμβαίνω.
Εἰς τὰς χλωρὰς σκιάς σου,
Ἐξαπλοῦμαι πρόμυτα.

Θ'.

ΚΑΛΩ῀Σ ΝΑ' Σ' ΕΥ῾ΡΩ.

Τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν.
Ἀνακρ. μα'.

Μὲ ῥομβώλαν πλημμυροῦσαν
Λευκαδίου Βαρζαμίνου,
Νόσιμε Βαλαορίτη,
Φίλε μου, καλῶς νὰ σ' εὕρω.
Εἴθε ὅσαι αἱ ῥοφήσεις
Τὰς ὁποίας καταπίνω,
Τόσας μέθας λογοφόρους
Εἰς τὸ ζῆν σου ν' ἀπολαίσῃς.
Βλέπε ὅμως τὴν στραγγίζω,
Ἀλλ' ἐὰν τυχὸν μοὶ λείψῃς
Ν' ἀνταποκριθῇς μὲ ἄλλην,
Μὰ τὸν Βάκχον, τὸν Ἐμπότην
Κατεπάνωθέν σου χύνω.
Ἵνα λέων σε ὁ Βάκχος,
Τὴν ἀσέβειάν σου πλύνῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ι΄.

ΚΑΛΩ̃Σ ΝΑ' ἘΛΘΗΣ.

Πιεῖν δ' ἐμοὶ δίδωσι
Τὸν οἶνον ὃν προπίνει.
Ἀνακρ. θ΄.

Μ' ἄλλην γέμουσαν Ῥομβόλαν
Ζακυνθινῆς Βαρδέας,
Φίλε μου καλῶς νὰ ἔλθῃς.
Τὸ ῥοφῶ εἰς τὴν χαράν σου,
Κ' εἴθε ὅσαι αἱ ῥανίδες
Μοῦ δροσίζουσι τὸ σόμα,
Τοσοῦτους νὰ στραγγίζῃς
Λυποὺς εἰς τὸν καιρόν σου,
Κ' ἡ δίψα σου ἀκόμη
Νὰ μὴ σβεσθῇ τελείως.
Ἰδὲ πρὸς σύγχυσίν σου,
Τὸ πίνω μονοῤῥόφι.
Οὕτω θύει πρὸς τὸν Βάκχον,
Πᾶς ἀκόλουθος τοῦ Βάκχου,

Πᾶς γενναῖος φιλοπότης.
Οὕτω κ' ἐγὼ Βακχεύω
Θαῤῥαλέος Βακχολάτρης.
Ἰδοὺ καλῶς νὰ ἔλθῃς.

ΤΕΛΟΣ.

ἘΙΔΗΣΙΣ.

Ὁ Συγγραφεὺς ἔχει καὶ ἄλλα Βακχικὰ, τὰ ὁποῖα δὲν δημοσιεύει ἀκόμη, διότι εἶναι ἀδιόρθωτα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Α'. Ο'νειρον
Β'. Πάθος Ε'ρωτος.
Γ'. Εἰκὼν Φίλης.
Δ'. Ε'ξήγησις Ε'ρωτική.
Ε'. Ο'ρκος.
Ϛ'. Φίλημα.
Ζ'. Ζηλοτυπία.
Η'. Α'πόλαυσις.
Θ'. Πλεξίδες.
Ι'. Ο'μματα.
ΙΑ'. Στόμα.
ΙΒ'. Στῆθος.
ΙΓ'. Ε'ρωτικὸν ἢ Κῶμος.
ΙΔ'. Ε'αρ.
ΙΕ'. Θέρος.
ΙϚ'. Ο'πώρη.
ΙΖ'. Χειμών.
ΙΗ'. Πρωτομαΐα.
ΙΘ'. Χελιδών.
Κ'. Α'ηδών.
ΚΑ'. Περιστεραί.
ΚΒ'. Α'λέκτωρ.
ΚΓ'. Μέλισσα.
ΚΔ'. Τέττιξ.
ΚΕ'. Γρύλλος.
ΚϚ'. Κροκάλη.
ΚΖ'. Ρ'όδον.
ΚΗ'. Ι'ον.
ΚΘ'. Χλόη.
Λ'. Νύξ.
ΛΑ'. Αὐγή.
ΛΒ'. Δείλη.
ΛΓ'. Ρ'εῖθρον.
ΛΔ'. Δρόσος.
ΛΕ'. Ζέφυρος.
ΛϚ'. Η'χώ.
ΛΖ'. Ε'ρως Τυφλός.
ΛΗ'. Ε'ρως Δυσεξάλειπτος.
ΛΘ'. Ε'ρως Διδάσκαλος.
Μ'. Ε'ρως Κολασθείς.

ΠΙΝΑΞ ΒΑΚΧΙΚΩΝ.

Α'. Πρόκλησις Βακχική.
Β'. Γεῦμα.
Γ'. Δειλινόν.
Δ'. Δεῖπνον.
Ε'. Συμπόσιον.
Ϛ'. Κέρασμα.
Ζ'. Α'νακράξεις.
Η'. Μέθη.
Θ'. Καλῶς νὰ σ' εὕρω.
Ι'. Καλῶς νὰ ἔλθῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ